

Тема 8. Історик, влада, пам'ять

Рекомендована література:

1. Бондар В. Державна політика історичної пам'яті в Україні 1990–2000-х рр.: основні тенденції. URL : http://history.org.ua/journall/graf/graf_2013_23/19.pdf
2. Козеллек Р. Минуле майбутнє. Про семантику історичного часу. Пер. з нім. Київ, 2005.
3. Культура історичної пам'яті: європейський та український досвід / Ю. Шаповал, Л. Нагорна, О. Бойко та ін.; за загальною редакцією Ю. Шаповала. Київ : ІПНЕНД, 2013. 600 с.
4. Нора П. Історія як захист від політики. URL: <http://www.historians.in.ua/index.php/istoriya-i-pamyat-vazhki-pitannya/117-pier-nora-istoriia-iak-zakhyst-vid-polityky>
5. Нора П. Теперішнє, нація, пам'ять. Перекл. з франц. А. Репа. Київ, 2014. 272 с.
6. Удод О. Українська історична дидактика: академічний дискурс (До 80-річчя Інституту історії України). Київ : НАН України, Ін-т історії України, 2016. 214 с. URL : <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-02-8030-4/978-966-02-8030-4.pdf>
7. Україна у підручниках та інформаційному просторі країн світу. Укладачі Б.М. Жебровський, О.А. Удод. Київ, 2011. 88 с.
8. Українські історики. Біобібліографічний довідник. Випуск 3. Серія «Українські історики». Київ : Інститут історії України НАН України, 2010. 344 с.

Зміст теми передбачає вивчення:

Історичної політики в Україні. Небезпек історичного мислення та соціальних функцій історика у сучасному світі. «Політизованої історії». Питання історії та істориків у сучасному медійному просторі України. Процесів декомунізації в Україні. Роль Володимира В'ятровича у цих процесах.

Досвід істориків, які з'єднали владу і пам'ять (Вахтанг Кіпіані, Оксана Кісь, Федір Турченко, Ярослав Грицак та інші). «Історичну політику», «політику минулого», «політику пам'яті» – дефініцій, що домінують у публічному суспільно-політичному дискурсі, історичних дослідженнях західних країн в останні десятиліття. Ключових аспектів історичної політики як політики сприяння порозумінню та примиренню у Європі.

Контрольні заходи

Дискусія: Вахтанг Кіпіані, Оксана Кісь, Федір Турченко, Ярослав Грицак – історики, що з'єднали владу і пам'ять (тах 9 балів).

Методика проведення дискусії

Дискусія – це метод, за допомогою якого здійснюється групове обговорення проблеми з метою досягнення спільної думки шляхом зіставлення різних версій. Дискусію варто поділити на етапи:

- 1) визначення теми,
- 2) збір інформації,

- 3) упорядкування інформації,
- 4) інтерпретація історичних фактів
- 5) вироблення колективного висновку (можливе),

Під час історичної дискусії можливе використання наступних прийомів:

- аргументації,
- дебатів,
- демонстрації
- логічних зв'язків,
- полеміки,
- евристики

Рекомендована кількість використаної літератури – 5–6 позицій. Тривалість дискусії – 30 хвилин. Можливо використовувати колективну підготовку.